

ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐք ՀՕՐ ԾՆՆԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ

ԲԵԹՎԱԿԵՀԵՄԻ ՍՈՒՐԲ ԱՅՐԵՆ

Ժ Ա Գ Ա Վ Ա Խ Ի Ր Դ Հ Ա Յ Ա Ց

ՈՐ ՅԵՐՈՒՍՈՂԵՄ, Ի ՀԱՅՈՍՏԱՆ ԵՒ Ի ՍՓԻՒՌՈ ԱՇԽԱՌՃԵ

Կը խօսիմ ձեզի աշխարհի ամենէն նույրական սրբավայրէն, Բերդենէմի Սուրբ Ծննդեան Այրէն, ուր մօս երկու հազար տարիներ առաջ՝ ծնաւ սիրոյ եւ խաղաղութեան իշխանը, աշխարհի Փրկիչը:

Աստուածային մանուկը, որ վերսին կը ծնի մեր հոգիներուն մէջ, որուն կը հաւատան բոլոր քիչունեայ ժողովուրդները, խորհուրդն ու մարմնառութիւնն է խաղաղութեան եւ սիրոյ, ինչպէս պատմեցին նրեւսակները Ծննդեան սրբազան զիւերուան մէջ:

Սրիւնի եւ խոռվի այս օրերուն, երբ ամէն ինչ նիւրի եւ ուժի կնիքով է կնիւր, երբ մեր կեանիք զեղեցկացնող հոգեկան արժեքները այլեւս նուազման եւ ընկրկումի են ենթարկուած, աւելի բան մխիթարական է նորէն բանալ մեր հոգին նրեւսակներու պատճամին, «յերկիր խաղաղութիւն եւ ի մարդիկ հանութիւն»:

Ոչ մէկ ատեն երկիրը չէ ունեցած այսքան արցոնիք եւ արիւն, եւ մարդկութիւնը այսքան սառապանիք, եւ այս ամէնը՝ իրմէ իրեն։ Կ'ապրինք անկման մէջ եղող աշխարհի մը մէջ, փեռեկտուած անբուժելի հակասութիւններով։ Զկայ հոգեկան եւ ժիզիխական ապահովութիւն, մարդը կ'ապրի ոնիրի եւ սուերներու աշխարհը։ Մարդկութիւնը իբրև բարոյական հասկացողութիւն հոգեւարքէ մը կ'անցնի, նման անո՞ զոր ունեցաւ հին աշխարհի վախճանին, երբ քիչունեկութիւնը այդ կործանումին կը բերէր կարելի փրկութիւնը, նիւրէն եւ բայցայումէն դուրս հաշելով անդնդասոյզ ոգեղէնը մարդուն։ Այսօր պատկերը աշխարհին աւելի մեծ չափերու վրայ կը կրկնէ նոյն այդ ողբերգութիւնը։ Օրերը որ մերն են, լեցուն են աղմուկով եւ անձկութեամբ։ Նոր դիմազեղծող ուժեր կը միջամտեն մեր կեանին, փոխելով անհատը զանգուածի, միտքը՝ մեմենայի։ Խսկ տրապեսման բնազդն ու եսապատութիւնը ազգերու, զազանային անզրութիւններու կ'առաջնորդին մարդը իր ընկեր մարդուն դէմ, ախտարանական նկարագիր հազնելու չափ։ Պատերազմներու եւ խռովու-

թիւններու պատճառներէն մին ալ նոզեկան այլացումն է, աւելի անգուք բառով մը՝ այլասեռումը։ Նոր աշխարհը որ ի լինելուրին է, սարքեր արժեքներու կը նայի, մարդէն ու նոմարտուրինէն աւելի կը զնահատէ ուժը, ցեղը, զանգուածը, մետենան։ Արդարուրինը սիրապետուած է ուժէն։; Անա պատկերը մեր ժամանակին եւ զգայնուրինը մարդուն ամբողջական գերութեան։

Մեղմելու համար նիւթին, ուժին եւ երկարին ննուումը մեր ուսերէն եւ նոզիններէն, մենք պէտք ունինք, ինչպէս միւս, քրիստոնէական հրամայականներուն, սիրոյ եւ խաղաղութեան, որոնց մարմնացումը եղաւ այս գիւեր վերսին ծնող մանուկը, վերակազմելու մարդուն աղարտուած դիմագիծը։ Զկայ խուղաղութիւն առանց սիրոյ։ Սէրը ձգողական օրէնքն է բարոյական եւ ընկերային աշխարհին, որ կը լեցնէ բոլոր մարդերը եւ կ'ընէ զանոնք իրարու հաւասար եւ մօս Ասուծոյ։ Առանց սիրոյ եւ արդարութեան՝ կարելի չէ երթալ խաղաղութեան։ Մարդկային կեանին ամենէն շինիչ ուժերուն աղբիւն ու ներշնչարանը, բռուառութեանց ամենաբոյժ ամոնիչը, բազուրեան ամրապնդիչ պահպանակը, առաքինուրեանց դրդիչը, արդարուրինն է։

Այս խօսերուն հանգամանաւոր նեղինակը վախ չունի բարող ըլլալու, ջատագովուրին պարտկելու կամ յոխորտալու դարու ոգիի անդիմադրելի բափին դէմ։ Այս խօսերը սիրտի մէջ բանաձեռուած եւ միտով պատկերացուած սառապանին մը արտայայտութիւններ են։ Հարիւր տարին բաւական եղաւ որ աշխարհը հաւասուի անհաւելիին, որպէսզի արիւնի եւ ոնիրներու իր սարսափը նեւսանին վերածուի, որպէսզի սերունդներու տաժանազին զբարերումով իրազործուած չէնքը — արեւմտեան բաղաբակրուրինը եւ քրիստոնէական ոգին — իյնան ոսքի կոխան, աշխարհը վարող նենգամիտ բաղաբազէններու։ Արպէսզի արդարուրինները ներքուին եւ ամբողջական ժողովուրդները բնաշրջանին եւ խաչուին եւ զլացուի իրենց թիզ մը նող Ասուծոյ այս անյոյ արեւին տակ։ Այս խօսերը չեն զար դարձեալ մարդկային միջոցներու միայն հաւատացող եւ աշխարհէն ամէն բան սպասող նոզեվիճակէ մը։ Անոնք որ զաւակներն են ժողովուրդի մը, դարերով անարշալոյս տառապած եւ այդ գիւերուան մէջ իսկ չվախցած, չընկրկած, կրնան տակաւին հաւատալ խաղաղութեան, սիրոյ եւ արդարութեան, որ տիտուրն է այս գիւեր վերսին ծնող Ասուծոյ։

Ինչ փոյք զառանցանիքը մարդերուն, տառաչիւնը կործանումներուն, պատամունիքը նիւթին եւ ուժին։ Մենք կը հաւատանք որ Եր սիրելուական սէրը, ցանուած այս աշխարհի վրայ եւ մարդոց նոզիններուն մէջ, կ'անի ու կը մեծնայ ամէն օր, ըլլալու հսկայ ծառը եղբայրութեան, համաձայն Եր պատզամին։

Ժողովուրդ Հայոց, դուն դարերով խաղաղութեան ծարաւն ու իղձն ես ունեցեր, ազատութեան տենչանին չափ բուռն եւ երկնին չափ խորունկ։ Քեզի պարտադրուած պայմաններու արգասիքը չէ միայն պատճառը այս ըլլանին, այլ որովհետեւ դուն կը հաւատաս թէ խաղաղութեան եւ սիրոյ ա-

խարհի մը մէջ միայն կարելի է իրազործել Ասուծոյ բազաւորոքինը և լցնել մարդուն կարօքը։ Խմ և Մրցոց Յակոբեանց գիտուորեալ Միաբանութեան սիրտը ժեզի է որ կը բացուի նորէն, նորիրական այս գիշերով, և կեցած Առւրբ Շննդեան վեհավայրին մէջ, ժեզի կը փոխանցենի աւետիսը՝ զոր որ մը հովիսներն ու նրեսակները տուին աշխարհին, և որուն հաւատքը խան դարերէ ի վեր կը լցնէ ու կը զօրացնէ մեր Տիբուտնեական կեանքը։ Շարունակէ հաւատալ Յիսուսի Շննդեան ու մարդուն աստուածացումին, և մայրացուր նոզիդ այս գիշերուան մեծ խորհուրդովը, նման բու աստուածարեալ պապերուդ, որոնիք գիտէին զեղումի հանել գիշերները, բանալու դրները երկնին, իշեցնելով Ասուածորդին իրենց սիրտերուն մէջ և մտուի զաղչ ընտանութեանը։

Աղօթենք ի արտէ, որ Բերդենէմի Երկնին վրայ յայտնուած աստիճն լոյսովը լուսաւորուին աշխարհի ղեկավարներուն միտերը, տեսնելու համար խաղաղութեան իրական համբան, որպէսզի կարելի ըլլայ սէրն ու խաղաղութիւնը հաստատել այս Երկրի վրայ, Ասուծոյ փառին և մարդերու բարիքին համար։ Ամէն։

Ս. Շնունդ, 1979

